

[Ministeren for skatter og afgifter]

drag til nogen, der bor i en afstand af mindre end 10 km.

Når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at der var et parti, der ikke blev orienteret, så har jeg forstået nu, at det er rigtigt, men jeg må indrømme, at da jeg begyndte disse forhandlinger og planlagde orienteringsrunden med alle partier, så eksisterede dette parti ikke som parti, og jeg er selvfølgelig ked af, at jeg ikke har været synsk.

Endnu en gang vil jeg takke for den meget velvillige behandling, som dette forslag har fået.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Når jeg kom med den bemærkning, er det naturligvis, fordi den var korrekt. Der er to partier, der ikke blev orienteret: venstresocialisterne og de frie demokrater, der var anmeldt som parti. Men det er også, fordi det lader til, at det er ved at blive kutyme hos skatteministeren ikke at orientere folketinget senest samtidig med, at pressen bliver det. Det er en uskik, som denne regering faktisk adskillige gange har lovet at se at komme væk fra, og jeg håber virkelig, at det lykkes at komme væk fra den, ellers vil det volde store vanskeligheder i samarbejdet herinde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Registrering).

Af Lenger (VS) m.fl.

(Fremsat 22/3 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Forslaget kan jeg ikke acceptere. Dets gennemførelse ville betyde en helt afgørende forringelse af politiets muligheder for at løse sine opgaver inden for kriminalitetsbekæmpelsen.

Forslaget bygger tilsyneladende på nogle ret urealistiske forestillinger om politiets måde at arbejde på. Især den foreslåede § 812, stk. 1, må vistnok bygge på en idé om, at politiet først træder i aktivitet, når det bliver præsenteret for en konkret begået strafbar handling. Først da skal politiet ud at lede efter en gerningsmand, som kan mistænkes og eventuelt drages til ansvar, men indtil dette tidspunkt venter politiet passivt på, at sagerne bliver serveret. Sådan forstår jeg at tankegangen har været, men denne enkle model er på mange områder både urealistisk og forældet.

Især i de senere år er der opstået kriminalitetsformer, hvor politiet ikke modtager anmeldelser, og hvor forbrydelsen ikke efterlader synlige spor eller overhovedet bliver kendt hos politiet. Narkokriminalitet er det mest tydelige eksempel. Her må politiet gå aktivt ind i undersøgelser for i det hele taget at kunne opspore den kriminalitet, der begås, ellers vil politiet aldrig få noget at vide om den, men dette kan politiet kun gøre ved bl.a. at indsamle mange forskellige oplysninger om de pågældende miljøer og personer.

Hvis man forbyder politiet at opbevare oplysninger, der ikke kan begrunde en øjeblikkelig konkret mistanke, vil konsekvensen blive, at politiets muligheder for at opklare den alvorlige narkokriminalitet bliver svækket i betydelig grad. Samme problemer kan opstå på andre områder, hvor politiet er nødt til at udføre en aktiv efterforskningsindsats over for skjult kriminalitet ved at indsamle og sammenstille oplysninger, hvis betydning først kan vurderes langt senere, når de sammen med andre oplysninger kan samles til en helhed. Som eksempel kan jeg nævne forskellige arter af alvorlig økonomisk kriminalitet.

Den resterende del af venstresocialisternes forslag er udtryk for, at man vil forbyde politiet at opbevare oplysninger om straffesa-